

er Tale om Udlaansvirksomhed fra Statens Side, er det mit Indtryk, at der saavel fra Administrationens som fra Laantagernes Side er fuldkommen Enighed om, at Gæld til Staten er af ganske samme Art med Hensyn til Tilbagebetaling som Gæld andre Steder. Men det maa formentlig være undgaaet det ærede Medlem Hr. Vanggaards Opmærksomhed, at denne efter hans Formening slette Praksis, som finder Udtryk her i Lovforslaget, har været paabegyndt allerede tidligere, og jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Vanggaard tidligere har protesteret, men i alt Fald har der været Lejligheder, hvor det ærede Medlem kunde have protesteret. Der har været en fortsat Eftergivelse — Givet efter, vil jeg hellere sige — med Hensyn til disse Laans Forrentning og Afdrag, og det skyldes formentlig, at der har været betydelige Vanskeligheder ved at faa de oprindelig fastsatte Betingelser opfyldt. Efter de tidligere vedtagne Beslutninger af Rigsdagen skulde Afdragstiden først begynde den 1. April 1925, saa naar dette Tidspunkt her er valgt som Skæringspunkt, er det, fordi det er det første Tidspunkt, hvor Afbetaling skulde finde Sted. I det Aar, der gik forud, foregik der en Undersøgelse af hele dette Spørgsmaal gennem Fiskeriforeningen og Landbrugsministeriet, og saa længe denne Undersøgelse stod paa, mente man ikke fra Ministeriets Side, at man kunde gennemtvinge Afdragene, idet det jo kunde ventes, at der som Resultat af Undersøgelsen vilde komme nogle Ændringer i de fastsatte Regler om Afdragene. Den 1. April 1925 var altsaa det Tidspunkt, da man skulde begynde at betale Afdragene, og jeg synes, det er rimeligt, naar man vil foretage en almindelig delvis Eftergivelse, at man saa vælger dette Tidspunkt i Stedet for at vælge December Termin eller November i Aar, idet jeg er sikker paa, at der er enkelte, som i Sommer med meget betydelige økonomiske Anstregelser har skaffet de Penge, som de skulde udrede i Afdrag, og jeg føler mig forvisset om, at de Ofre, der er bragt her, er af en saadan Art, at der ingen Grund er for Staten til, naar den vil ind paa en Eftergivelsespolitik, at indkassere disse Ofre paa Forhaand, men den skal sige: De skal stilles paa samme Fod som de andre, der maaske ikke har anstrengt sig saa stærkt for at skaffe Pengene i indeværende Sommer. Det forekommer mig netop at være et Retfærdighedsprincip, man anvender, ved at sætte denne Termin i Stedet for en anden, hvor det vilde komme til at virke ulige.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard

mente, at der maatte en Undersøgelse til i de enkelte Tilfælde. Ja, der har været en saadan Undersøgelse, som jeg omtalte for et Øjeblik siden, idet et Udvalg fra Landbrugsministeriet og Fiskeriforeningen har undersøgt Spørgsmaalet og har modtaget Andragender fra saa godt som alle de Fiskere, der havde disse Laan, og denne Undersøgelseres Resultat blev, at man erklærede, at det var ganske umuligt at tage Standpunkt i de enkelte Tilfælde. Altsaa, det Synspunkt, som det ærede Medlem Hr. Vanggaard anlægger, er paa Forhaand erklæret umuligt af det Udvalg, der har beskæftiget sig med Spørgsmaalet. Det erklærede til Slut, at der maatte tages ens paa Forholdene, hvis der skulde være Tale om Eftergivelse, idet man ikke kunde komme ind paa en Undersøgelse af de enkelte Tilfælde. Jeg er sikker paa, at alle de Andragender, der forelaa til Undersøgelse for dette Udvalg, havde anbefaling fra den lokale Fiskeriforening og det lokale Sogneraad, og jeg tror, det ærede Medlem vil give mig Ret i, at det ikke er vanskeligt at opnaa en saadan anbefaling i et saadant Tilfælde. Den Gang disse Laan blev givet, kunde man jo have taget det Spørgsmaal op til Drøftelse, som er rejst af enkelte Medlemmer under denne Debat, om Hjælpen ikke hellere burde være ydet som Tilskud. Jeg tror, at Fiskerne ser saadan paa det, at Hjælpen den Gang burde være ydet som et Tilskud. Jeg har i hvert Fald hørt den Udtalelse fra Fiskeriside, og jeg har hørt den begrundet med, at der samtidig blev ydet Tilskud til Landbrugere, som havde lidt Skade under Stormene; altsaa, man anvendte Tilskudsformen overfor Landbrugere, men Laaneformen overfor Fiskere. Det er sikkert det, der i nogen Grad har bidraget til, at man fra Fiskernes Side har følt sig en Smule forurettet, og det er det, jeg mener, man kunde lempe paa ved dette Lovforslag, som forhaabentlig bliver gennemført. Jeg skal dog sige, at jeg tror, at den Omstændighed, at man anvendte Laaneformen i Stedet for Tilskudsformen, har bevirket, at den Sum, der var Tale om, blev noget større, saaledes at Fiskerne, hvis de sammenligner deres Tilskud med de Tilskud, der blev givet Landbrugerne, vil kunne føle sig tilfreds med at faa en Eftergivelse, der ikke gaar helt til Bunds; jeg tror, at de derved vil opnaa den samme Stilling, som de kunde tænkes at have opnaaet, hvis Tilskudsformen den Gang var blevet anvendt. Tilskud vil man formentlig altid være tilbøjelig til at holde